

Förvandling

Vägen var sköljd av dagsljus
polerad av brådska
men hon dröjde vid en mening i den öppna boken
" världen är det som är fallet"
Jag kunde inte springa
innesluta henne i min famn
berätta att de döda ljög för barnet
Jag fick fotfäste under marken
där de förkolnade ormbunkarna vittnade
som ett sigill om fossilens slutgiltiga öde

Plötsligt var hon i min skugga
Doften av hennes hår blandade med ekot
av spruckna kastanjer gjorde mig yr
Jag borde varna henne för min smekande svalka
Istället sjöng jag fåglarna ut ur boet
kanske grät jag tyst

O,vilken frid jag kände under fröjdens yta
då jag lät en droppe falla
där hennes ögonbryn reste sig upp av förvåning
som insektens vingar till en i kåda förstenad flykt
På avstånd var ett snölandskap avskuggat
i närbild stod hettan i tunna slöjor
och täckte det oförklarliga bortrövandet
denna mystiska kroppens förvandling
till ett värdefullt smycke vilande runt min hals

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren alicja lappalainen med Poeter.se id #50320 innehar upphovsrätten